

Sygnatura akt VI Ka 224/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **12 kwietnia 2019** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Trzeja-Wagner

Sędziowie SSO Arkadiusz Łata (spr.)

SSR del. Piotr Pawlik

Protokolant Monika Dąbek

przy udziale Marcina Bąka Prokuratora Prokuratury Rejonowej w T.

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2019 r.

sprawy skazanego **K. M. (M.)** ur. (...) w Ś., syna E. i K.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 11 grudnia 2018 r. sygnatura akt VI K 724/18

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 440 kpk i art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż:

a) ustala, że w punkcie 1 łącznie podlegają łączne kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w części wstępnej, a podstawę prawną rozstrzygnięcia uzupełnia o art. 86 § 4 kk,

b) ustala w punkcie 2, że odrębnemu wykonaniu w wyrokach opisanych w części wstępnej podlegają rozstrzygnięcia nie objęte wyrokiem łącznym;

2. w pozostałej części utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. H. B. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym

4. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 224/19

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje.

Apelacja obrońcy okazała się skuteczna jedynie o tyle, iż w następstwie jej wywiedzenia należało, przy zastosowaniu art. 440 kpk – zmienić zaskarżony wyrok łączny poprzez:

- a) ustalenie, że w pkt. 1 łączeniu podlegają łączne kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w części wstępnej oraz uzupełnienie podstawy prawnej rozstrzygnięcia o art. 86 § 4 kk,
- b) ustalenie w pkt. 2, że odrębnemu wykonaniu w wyrokach opisanych w części wstępnej podlegają rozstrzygnięcia nie objęte wyrokiem łącznym.

Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie w materii wydania wyroku łącznego i trafnie ocenił, iż w konfiguracji skazań K. M. zastosowanie znajdują wyłącznie przepisy dotyczące kary łącznej i wyroku łącznego w wersji obowiązującej od dnia 1 lipca 2015 r. A zatem, że łączeniu podlegały jedynie łączne kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w części wstępnej. Nie ulegało oczywiście najmniejszej wątpliwości, że właśnie wskazane wyżej kary łączne legły u podstaw aktualnie ukształtowanej kary łącznej, co wprost i jednoznacznie wynikało z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku.

Zarazem jednak Sąd I instancji nie dość precyzyjnie sformułował dyspozycję swego orzeczenia, a to w sposób mogący sugerować, iż łączeniu podlegały kary częściowe, na bazie których wymierzono kary łączne, ulegające dopiero łączeniu. Posłużono się tu bowiem zwrotem; „łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach II K 1012/16 i VI K 495/18 opisanymi wyżej w punktach I – II”. Chodziło natomiast ewidentnie o kary łączne wymierzone tymi wyrokami.

Dla wyeliminowania wszelkich ewentualnych wątpliwości Sąd odwoławczy zmodyfikował zatem punkt 1 zapadłego wyroku łącznego wskazując w skonkretyzowany sposób, że to kary łączne wymierzone wyrokami o wspomnianych sygnaturach stanowiły bazę kary łącznej orzekanej obecnie. Równocześnie uzupełnił podstawę prawną rozstrzygnięcia o art. 86 § 4 kk dotyczący właśnie sytuacji, gdy najmniej jedną z kar podlegającą łączeniu jest kara łączna, a który to przepis Sąd Rejonowy niesłusznie pominął.

Zastrzeżeń Sądu Okręgowego nie budził też rozmiar orzeczonej w badanej sprawie łącznej kary pozbawienia wolności, wskazanie granic w jakich dopuszczalne było jej kształtowanie, jak również dobór metody wedle której została ona wymierzona. Trafnie też powołano wypracowane w orzecznictwie i doktrynie ogólne dyrektywy orzekania kary łącznej, w tym przesłankę prewencyjnego – w założeniu – jej oddziaływania, w sensie prewencji indywidualnej i ogólnej.

Dokonanie przez wielokrotnie karanego K. M. aż pięciu przestępstw (objętych skazaniami „częstkowymi”, na gruncie których powstały łączone aktualnie kary łączne) przemawiało zdecydowanie – także w aspekcie wskazówek z art. 85a kk – za przyjęciem negatywnej jednak względem skazanego prognozy kryminologiczno-społecznej oraz za wymierzeniem mu kary łącznej znacznie wyższej aniżeli wynikałoby to z zasady pełnej absorpcji, o co wnosił obrońca, a wręcz kary zbliżonej do sumy kar łącznych ulegających łączeniu.

Sąd odwoławczy uznał tym samym, iż kara łączna 10 miesięcy pozbawienia wolności za rażąco i niewspółmiernie surową uchodzić nie może.

Nie zasługiwał na akceptację wniosek skarżącego o pełną absorpcję. Poczynione w sprawie ustalenia wskazywały jednoznacznie, że właśnie ze względów prognostycznych i prewencyjnych tego rodzaju kara łączna stanowiłaby dla skazanego nieuzasadnioną niczym nagrodę. Instytucja kary łącznej nie została natomiast pomyślana jako swoista premia dla sprawcy popełniającego większą liczbę przestępstw. W takim wypadku jej rola byłaby wręcz demoralizująca i utwierdzająca przekonanie o opłacalności podobnego procederu.

K. M. był jak dotąd karany jedenastokrotnie. Pierwszy wyrok skazujący zapadł w 2004 r, odbywał już kary izolacyjne. Miał przeto bardzo dużo czasu na zmianę swej postawy życiowej i ukształtowanie prawidłowego stosunku do obowiązującego porządku prawnego.

Wszystko to przemawiało za stosunkowo surowym potraktowaniem skazanego przy orzekaniu kary łącznej.

Na korzyść K. M. przemawiała natomiast – w praktyce wyłącznie – pozytywna opinia z jednostki penitencjarnej. Stanowiła ona jednak przesłankę zbyt nikłą dla skutecznego podważenia ustaleń i ocen Sądu Rejonowego oraz korzystniejszego ukształtowania wymiaru kary łącznej.

Kara łączna wymierzona przez Sąd I instancji należycie spełni zatem swe cele zapobiegawcze, wychowawcze i w sferze kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Skazany popełniając liczne czyny zabronione powinien być liczyć się ze zdecydowaną reakcją organów wymiaru sprawiedliwości, czego wyrazem jest zapadły wyrok łączny.

Sąd Okręgowy skorygował jeszcze pkt. 2 tegoż wyroku. Jest bowiem oczywiste, że wyroki opisane w części wstępnej zaskarżonego wyroku łącznego podlegają wykonaniu odrębnemu jedynie w zakresach, których nie objął przedmiotowy wyrok łączny, nie zaś odwrotnie – jak zupełnie błędnie ujął to Sąd orzekający.

W pozostałych niezmienionych częściach wyrok jako słuszny utrzymany został w mocy.

O należnościach obrońcy z urzędu za postępowanie odwoławcze, a także o wydatkach postępowania odwoławczego, od ponoszenia których zwolniono skazanego, Sąd II Instancji rozstrzygnął jak w pkt. 3 i 4 wyroku niniejszego.